

erkjendes, at den hele Detail naturligt og rettest ordnes af Administrationen og Communen, navnlig forsaavidt angaaer det egentlige Ordenspoliti. Justitsministeren har nu vel ogsaa under Sagens Behandling gjen- tagende erkjendt, at Rigsdagen har et fuldstændigt Krav paa at kjende, hvorledes man vil indrette Organisationen af Politivæsenet i Kjøbenhavn, og han har til den Ende ved at henwise til et af en Commission udarbejdet og af Communalbestyrelsen med nogle Vædringer tiltraadt Forslag til en Vedtægt om Bestyrelsen af Kjøbenhavns Politi, der er bleven ombædt til Rigsdagens Medlemmer, nærmere udtalt sig om de Punkter, med Hensyn til hvilke han mener, at en anden Ordning bør finde Sted. Dette kan imidlertid, efter Udovalgets Mening, ikke ansees for fyldestgørende, allerede af den Grund, at det dog ikke dermed er afgjort, hvorledes Ordningen af Politivæsenet i Kjøbenhavn vilde blive. Noget anderledes vilde Sagen ganske vist stille sig, dersom der istedetfor et Forslag til en Vedtægt, med dertil knyttede Vædringer, havde foreligget et endeligt af Communalbestyrelsen vedtaget og af Justitsministeren approberet Regulativ; saa vidste man ialtsald, hvad det var, man indirec- te igjennem Loven sanctionerede, og hvortil man bevilgede det større Tilskud fra Statens Side. Men selv om et saadant endeligt Re- gulativ havde foreligget, vilde man dog neppe have kunnet lade sig tilfredsstille herved, idet man formeentlig vilde blive stillet imellem de to Alternativer, enten paa en Maade ved i Loven at sanctionere Regulativet, at gjøre dette til en Deel af denne, og derved indbrage Me- get under Loven, der rigtigt bør være en Re- gjerings- og en Communesag, eller kun at benytte Regulativet som et Motiv til at ved- tage Loven, uden igjennem denne at gjøre den ved Regulativet hidførte Ordning lovbinden, i hvilket Tilfælde man vilde have mistkjendt, hvad der formeentlig er ubestrideligt, at idet- mindste Grundtrækkene i Politiets Ordning bør være lovordnede. Justitsministeren har uden- tvivl Ret, naar han ved Lovudkastets Fore- læggelse har udtalt, at den indre Organisation af Politiet ikke er Noget, der er stillet til at være Gjenstand for den lovgivende Magts Virk- somhed, men helst maa ordnes ved administrativ

Virksomhed, forsaavidt som herved sigtes til Ordningens Enkeltheder; men det er ligesaa sikkert, at Lovgivningsmagten bør paasee, og ved Lov søge sikret, at Politiet overhovedet organiseres paa en Maade, der stemmer med dets Egenkab at være et Stats- eller Sikker- hedspoliti, og saaledes at det tilbørlig kan røgte sin Opgave i den Henseende. Der kan ikke være Tale om paa dette Sted at give nogen endelig eller udtømmende Fremstilling af hvilke Punkter af Organisationens der som Hoved- punkter formeentlig bør fastholdes af Lovgiv- ningsmagten; det maa være nok at antyde, at idetmindste Spørgsmaalene om Ordningen af Overbestyrelsen og dennes Forhold til Stat og Statsautoriteter (navnlig Criminal- og Politi- retten), saavel som til Communen, om Politiets mindste Styrke og om det ikke rettest organi- seres saaledes, at Opdagelsespolitiet kommer til at udgjøre en egen Afdeling deraf, synes at burde være Gjenstand for Lovgivningsmagtens Afgjørelse.

Hertil kommer endnu en anden Betragt- ning. Forinden eller dog samtidig med at Po- litiet i Kjøbenhavn aldeles omorganiseres, dets Personale forøges, dets hele Optræden forub- sættes reguleret efter nye Principer, og Politiet i det Hele skal gjennemtrænges af en ny Mand, som man pleier at udtrykke sig, synes det at være det ene Naturlige og Rigtige, at Politiets Myn- dighed og dets Stilling ligeoverfor Borgerne nær- mere og paa en saavidt mulig klar Maade fast- sættes, ligesom at nøjagtige Instruxer for dets Op- træden gives navnlig Politiets underordnede Per- sonale. Med Hensyn til det Første, der formeent- lig er en Lovgivnings sag, bemærkes, at der jo vist nok findes en Deel Lovbestemmelser i den Ret- ning, men deels ere disse spredte, deels ere de vist nok tildeels ialtsald forældede, deels endelig kunne de uden Tvivl trænge til at fuldstændiggjøres; med Hensyn til det andet Punkt bemærkes, at slige Instruxers Affattelse naturligvis maa være en administrativ Sag, men under den nye Ordning, der tilsigter at banlyse Politivilkaar- ligheden og stiller ikke ringe Fordringer til Po- litiets Væsjente, hvormed der pålægges et større Ansvar for deres Optræden, synes det ikke blot nødvendigt at give Personalet klare og om- fattende Regler betræffende deres Hverv og